

Dosarul nr. 2ra-1051/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru (jud. Z. Talpalaru)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Panov, V. Sîrbu, I. Țurcan)

ÎNCHEIERE

7 iulie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Ion Lungu

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Ion Lungu împotriva lui Ivan Roșca, Ion Bulican și Vladimir Madan cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 24 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Ivan Roșca, Ion Bulican și Parascovia Miron și modificată hotărârea din 2 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru

constată:

La 5 martie 2019, Ion Lungu a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ivan Roșca, Parascoviei Miron, Ion Bulican, Vladimir Madan, Galinei Doncea, Raisei Untilă, Parascoviei Gorgoja, Alexandru Onofrei și Alexandru Parfion cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că Ivan Roșca, Parascovia Miron, Ion Bulican, Vladimir Madan, Galina Doncea, Raisa Untilă, Parascovia Gorgoja, Alexandru Onofrei și Alexandru Parfion s-au adresat în instanța de judecată cu o cerere în contencios administrativ împotriva lui, prin care au solicitat anularea deciziei nr. 1.11.20 din 31 ianuarie 2007 cu privire la vânzarea-cumpărarea terenului și contractului de vânzare-cumpărare a surplusului de teren.

Astfel, prin hotărârea din 29 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Având în vedere prevederile art. 94 alin.(1)-(2) CPC, a menționat că pârâții urmează să-i restituie cheltuielile de judecată suportate de el în cadrul procesului menționat.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 90, 94, 166-168 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, încasarea în mod solidar de la pârâți în beneficiul lui a cheltuielilor de judecată ce constau din suma de 3 500 de lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică suportate în cauza anterioară și a sumei de 500 de lei pentru perfectarea acțiunii (pregătirea actelor) pentru instanța de judecată în prezenta cauză.

La 22 iulie 2019, Ion Lungu a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ivan Roșca, Ion Bulican și Vladimir Madan, prin care a solicitat încasarea în mod solidar de la pârâți în beneficiul lui a cheltuielilor de judecată ce constau din suma de 3 500 de lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică suportate în cauza anterioară și a sumei de 500 de lei pentru perfectarea acțiunii (pregătirea actelor) pentru instanța de judecată în prezenta cauză.

Prin hotărârea din 2 martie 2020 a Judecătorei Chișinău sediul Centru, a fost admisă acțiunea parțial.

A fost încasată în mod solidar de la Ivan Roșca, Ion Bulican și Vladimir Madan în beneficiul lui Ion Lungu cu titlu de asistență juridică suma de 3 000 de lei.

În rest, a fost respinsă acțiunea.

În susținerea soluției emise, prima instanță a constatat că materialul probator atestă că Ion Lungu, la 22 mai 2018, a achitat conform bonului de plată seria PL nr. 667887 suma de 3 500 de lei pentru apărarea intereselor sale în instanța de judecată în cauza civilă intentată de Ivan Roșca, Parascovia Miron, Ion Bulican, Vladimir Madan, Galina Doncea, Raisa Untilă, Parascovia Gorgoja, Alexandru Onofrei și Alexandru Parfion.

Apreciind complexitatea cauzei și volumul de muncă depus de avocat, prima instanță a considerat că onorariul avocațial de 3 500 de lei este unul nerezonabil, în legătură cu ce acțiunea urmează a fi admisă parțial cu încasarea sumei de 3 000 de lei compusă din suma de 2 500 de lei – asistența juridică acordată în cauza anterioară și 5 000 de lei – asistența juridică acordată în prezenta cauză.

Prin decizia din 24 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Ivan Roșca, Ion Bulican și Parascovia Miron și modificată hotărârea din 2 martie 2020 a Judecătorei Chișinău sediul Centru, prin micșorarea sumei cheltuielilor de judecată încasate de la Ivan Roșca, Ion Bulican și Vladimir Madan în beneficiul lui Ion Lungu de la 3 000 de lei la 1 000 de lei.

În rest, a fost menținută hotărârea primei instanțe.

Întru consolidarea soluției adoptate, reieșind din dovezile prezentate de către avocatul reclamantului în cumul cu materialele cauzei, instanța de apel a constatat ca fiind corectă soluția primei instanțe cu referire la compensarea din contul pârâților a cheltuielilor de asistență juridică în beneficiul lui Ion Lungu, dar nefiind justificată în partea cuantumului acestora, fiind una exagerată ca mărime, motiv

pentru care urmează a fi modificată hotărârea primei instanțe și suma cheltuielilor de asistență juridică de la 3 000 de lei la 1 000 de lei, sumă necesară, reală și rezonabilă ca mărime.

La 17 mai 2021, Ion Lungu a declarat recurs împotriva deciziei din 24 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat că la adoptarea soluției, instanța de apel a ținut cont de recomandările Uniunii Avocaților, care au fost adoptate doar cu titlu de recomandare pentru avocați și nu pot constitui un temei legal la adoptarea hotărârilor judecătorești.

A evidențiat recurentul că la momentul încheierii contractului de asistență juridică, nu este posibil de prevăzut ce acțiuni vor fi întreprinse de către avocat pe durata executării obligațiilor contractuale, precizând că dânsul a suportat real cheltuielile legate de asistența juridică.

A considerat că suma de 3 000 de lei este una rezonabilă în funcție de perfectarea cererii - 1 000 de lei, reprezentarea pentru fiecare ședință de judecată - 1 000 de lei, consultația juridică 500 - 1 000 de lei.

La 15 iunie 2021, Ivan Roșca, Vladimir Madan și Ion Bulican au depus referință la recursul declarat de Ion Lungu, solicitând respingerea recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 6 ianuarie 2021, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 150), însă careva date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 17 mai 2021 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Ion Lungu, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ion Lungu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Ion Lungu urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Ion Lungu.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Iurie Bejenaru